

DOSSIER
DE PREMSA

EDITORIAL BARCANOVA ha convocat durant la primavera de 2007 el SISÈ PREMI BARCANOVA DE LITERATURA INFANTIL I JUVENIL, destinat a fomentar la creació literària en llengua catalana, adreçada específicament als lectors infantils i juvenils de tots els territoris de parla catalana, amb la voluntat de difondre el gust per la lectura i potenciar la creació de lectors.

La dotació econòmica és de **20.000 €** per al primer premi i de **6.000 €** per al segon premi. Aquesta dotació és la més alta atorgada en la nostra llengua, en el camp de la literatura per a infants i joves, per una editorial que sols publica les seves obres en el marc dels territoris de parla catalana.

Col·laboren en aquest premi COPCISA i l'ASSOCIACIÓ DE MESTRES ROSA SENSAT.

En aquesta sisena convocatòria s'hi han presentat **81 obres**, 46 en la modalitat de literatura infantil i 35 en la modalitat de literatura juvenil. Aquesta dada és molt significativa, ja que representa un increment de gairabé el doble respecte als originals que van participar en l'anterior convocatòria. L'alt nivell de qualitat dels originals demostra que, malgrat el poc ressò mediàtic que té la literatura per a joves i infants, els autors i autores mantenen molt alt el llistó d'una literatura tradicionalment rica en la nostra història.

El jurat d'aquest any, presidit per l'escriptor **Enric Larreula**, ha estat integrat per les persones següents: Eulàlia Canal (escriptora, guanyadora del Premi Barcanova en la cinquena convocatòria), Anna Gasol (bibliotecària), Antoni Daura (llibreter, Llibreria Parcir de Manresa), Roser Montañola (professora), Remei Marina (professora), Anna-M. Farrés (especialista en literatura infantil i juvenil de l'editorial). Ha actuat com a secretari Josep-Manuel Rafí (director de projectes de l'editorial).

Premi Barcanova
de literatura
infantil
i juvenil

VEREDICTE DEL JURAT DEL PREMI BARCANOVA DE LITERATURA INFANTIL I JUVENIL. VI convocatòria, any 2007

El Jurat del Premi Barcanova de Literatura Infantil i Juvenil, format per Eulàlia Canal, Anna-Mª Farrés, Anna Gasol, Antoni Daura, Roser Montañaola i Remei Marina, presidits per Enric Larreula i, com a secretari Josep-Manuel Rafi, reunit a Barcelona el dia 4 de desembre de 2007, després d'analitzar i valorar els 81 originals presentats en aquesta convocatòria, ha decidit atorgar el primer premi a l'obra **Llàgrimes sobre Bagdad**, de **Gemma Pasqual**, presentada sota el títol *Les mil i una nits*.

I com a segon premi, el jurat l'ha atorgat a l'obra **Flairosa, la bruixa dels sabons**, de **Carles Sala**.

Els membres del Jurat destaquen en l'obra guanyadora del primer premi el fet que: tot i tractant-se d'un tema tan actual com colpidor, presenta la narració des de la mirada d'una jove sense cap maniqueisme ni especial espai per a l'odi present en tot ambient bèlic. De la mateixa manera el tractament del concepte del dolor i com es conviu amb ell és molt suggeridor. Podríem dir que estem davant d'una obra de lirisme especial que no necessita recórrer a grandiloqüències ni a floritures literàries per emocionar al lector. El Jurat ha cregut que és la més acabada de les novel·les presentades al Premi. Aquest llibre serà publicat a la Sèrie Vermella de la col·lecció Antaviana Nova, durant la primavera de 2008.

De l'obra guanyadora del segon premi se n'ha valorat la olorosa frescor del text que atraparà el lector amb un argument molt original que fa un bon us de la imaginació i parà una atenció especial al respecte per la natura. Aquest llibre serà publicat a la col·lecció Sopa de Llibres, dintre de la Sèrie Taronja, durant la primavera de 2008.

D'acord amb el punt 3.3 de les Bases del Premi, el Jurat ha considerat també reconèixer la qualitat literària de les següents obres i proposa a l'editorial l'estudi de la seva publicació:

Xibalbà, el regne de la por, de Dolors García Cornellà
El bastó d'Homer, de Miquel Rayó
Agència de lectura, de Montserrat Galícia
Cinc viatges pel misteri, de Francesc Gisbert

Barcelona, 4 de desembre de 2007

Enric Larreula
President

Eulàlia Canal
Membre del jurat

Anna-Mª Farrés
Membre del jurat

Anna Gasol
Membre del jurat

Antoni Daura
Membre del jurat

Roser Montañaola
Membre del jurat

Remei Marina
Membre del jurat

Josep-Ml. Rafi
Secretari del jurat

ELS GUANYADORS D'ALTRES CONVOCATÒRIES

Recordem que, en les anteriors convocatòries, les obres guanyadores amb el primer premi van ser aquestes:

El soldat que parlava amb els cruecs, de Xavier Bertran (2002)
Al-Rhazes, el metge de la talaia, d'Antoni Oliver Ensenyat (2003)
El manuscrit de les bèsties, de Jordi Folck (2004)
Akanuu, l'arquer persa, de Maria Carme Roca (2005)
Un petó de mandarina, d'Eulàlia Canal (2006)

I les obres guardonades amb el segon premi van ser les següents:

Operació tarrubi, de Teresa Broseta (2002)
Contes d'estar per casa, de Dolors Garcia i Cornellà (2003)
De Satanasset a Aletes-de-Vellut, d'Enric Lluch (2004)
Nàufreg, de Joan de Déu Prats (2005)
Nit de sang, de Santi Baró (2006)

Lletres al Vent

una obra d'art com a Premi

Aquest any, l'objecte que es lliura als guanyadors, conjuntament amb el premi en metàl·lic, és una escultura del reconegut artista **Miquel Aparici**. Es tracta d'una veritable obra d'art inspirada en la força del vent, que és capaç d'empènyer la vela d'una barca, simbolitzada amb un llibre obert, en aquest cas.

Allà on d'altres només saben veure rovell, ferro aspre i formes desballestades, la mirada atenta i acollidora de Miquel Aparici, reconegut artista de l'assemblatge, descobreix una bellesa amagada. I, combinant aquests objectes, dels quals la gent ha retirat l'ús i l'afecte, fa néixer criatures plenes d'harmonia... l'harmonia, que és la més perfecta representació de la combinació.

En aquesta ocasió, Miquel Aparici ha volgut substituir la vela que recull el vent literari en la barca d'un premi prestigiós, per una altra força motriu: la de la imaginació, simbolitzada amb un llibre obert. La imaginació sempre empeny els nobles esperits del saber i l'emoció, els màxims gaudis de la lectura, que Editorial Barcanova s'esforça a divulgar i fer arribar a tothom. Com a símbol d'aquest esforç, heus aquí l'obra d'art que acompanya el reconegut premi de les lletres infantils i juvenils catalanes: el premi Barcanova.

Joan de Déu Prats
Escriptor

Miquel Aparici (Barcelona, 1963)

Va estudiar disseny gràfic a l'Escola Massana de Barcelona i actualment és director d'art del Grupo Ediciones El Jueves.

Miquel Aparici és un artista que ha lligat sempre el seu treball artístic amb el món animal. L'artista acostumava a plasmar aquest món sobre el paper, però, darrerament, ha decidit endinsar-se en el món de l'escultura i fer que aquells animals agafin forma i volum a partir d'objectes de metall aparentment fora d'època.

Ha fet múltiples exposicions de pintura i escultura a Barcelona, Nova York, Friburg i altres indrets del món. Les seves obres són ja un element freqüent en les antològiques d'escultura moderna. Podeu consultar la seva obra en el web:

www.miquelaparici.com

UNA EDITORIAL EN CLAU CATALANA

Editorial Barcanova és una empresa dedicada a la publicació de llibres i materials per a les escoles de Catalunya i altres territoris de parla catalana. Els llibres d'aquesta editorial són els més utilitzats en els centres escolars del nostre país, amb edicions de qualitat, amb plantejaments pedagògics actuals i rigorosos, amb un disseny molt acurat i amb uns equips d'autors de prestigi en el món escolar.

La seva producció editorial abraça totes les etapes de l'ensenyament: Educació Infantil (2-5 anys), Educació Primària (6-12 anys), ESO (12-16 anys) i Batxillerat (16-18 anys). Les seves edicions, però, no s'esgoten amb els llibres estrictament escolars, ja que publica també altres obres de coneixements, diccionaris, llibres de llengua catalana per a adults, etc.

Una part molt important de la seva producció editorial està formada per reconegudes col·leccions de literatura infantil i juvenil, entre les que destaquen **Sopa de Llibres**, per als infants, i **Antaviana Nova**, per als joves. Les dues col·leccions passen ja del centenar de títols.

Publica també llibres de literatura per a adults en la col·lecció **Càlam**. Alguns dels darrers autors publicats són Joan Agut, Vicenç Villatoro, Josep Lluís M. Picanyol, Sebastià Sorribas i Josep Maria Morrerres.

L'editorial es va fundar l'any 1980 i des de primers del 2004 forma part del Grup Lagardère, grup empresarial que engloba altres editorials, entre les quals hi ha Anaya Educación, Larousse, Alianza Editorial, Hachette, Salvat, etc.

6.
è Premi. Barcanova
de literatura
infantil i juvenil

**ELS GUANYADORS DE LA
SISENA EDICIÓ**

Primer Premi:

Llàgrimes sobre Bagdad, de Gemma Pasqual i Escrivà

Biografia de l'autora

Gemma Pasqual i Escrivà va néixer a Almoines (la Safor) l'any 1967. A sis anys es va traslladar a viure a Gandia, on va estudiar a les Escolàpies. A catorze anys va tornar a canviar de ciutat; aquesta vegada la capital, València, va ser l'elegida pels seus pares. Allà va cursar els estudis de tècnic superior en Administració d'Empreses a l'Escola d'Artisans. Tot i que s'estimava més ser periodista, finalment es va decidir pel món de la programació, i així és com va esdevenir analista de sistemes a l'empresa IBM.

És una dona compromesa, que estima la seva terra i la seva gent. Un dia va decidir canviar de vida donant un nou ús a l'ordinador; en comptes d'utilitzar-lo per fer programaris i comptabilitat, que és el que feia fins aleshores, el va utilitzar per inventar-se històries. Històries fetes especialment per als joves, que són la gent que li agrada més; històries que, a més a més d'entretenir-los, els fan reflexionar sobre algun tema polític, social, cultural o d'actualitat, sense donar cap missatge moralitzador. Històries que fan que els adolescents raonin, una cosa molt important en els temps que corren. Però, al mateix temps, oferint-los una literatura de qualitat que interessa a totes les edats.

Les seves novel·les són recomanables per a joves inquiets, tant pel contingut pedagògic com per la manera en què estan escrites, ja que dibuixen uns personatges pròxims, amb els mateixos problemes quotidians que té l'alumnat. A més a més, l'acció té un ritme trepidant què dona frescor al text i fa que el lector o la lectora s'hi pugui enganxar des de la primera pàgina.

Gemma Pasqual i Escrivà ha col·laborat en diferents revistes especialitzades en literatura, com ara la revista *CLIJ-Cuadernos de Literatura Infantil y Juvenil*, i forma part del consell de redacció de *L'Escletxa*.

A més a més, és vocal de la junta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, membre del PEN Català i patrona de la Fundació Reeixida.

Cal destacar la seva faceta de conferenciant en diversos centres culturals, amb col·loquis sobre diferents personatges del món de la cultura, com, per exemple, Maria-Mercè Marçal, Joan Fuster o Pau Casals.

Ha estat guardonada amb diversos premis a la seva obra, entre els quals destaquen els següents:

- Premi Samaruc 2002 de Literatura Juvenil per l'obra *Marina*.
- Premi Samaruc 2003 de Literatura Juvenil per l'obra *Et recorde, Amanda*.
- Premi Jaume I de Crellent, per la seva tasca envers el desenvolupament de la literatura juvenil en el nostre país (2003).
- Premi de les Lletres VI edició, dins els Premis Club A la Nostra Marxa 2003.
- Premi Samaruc 2005 de Literatura Juvenil per l'obra *L'últim vaixell*.
- Premi Benvingut Oliver 2007 de Literatura Juvenil per l'obra *La mosca. Assetjament a les aules*.

D'altra banda, l'autora té una llarga trajectòria en animació lectora en instituts i escoles de tot el país. A més a més, no solament ha treballat amb alumnes, sinó també amb mestres, com, per exemple, el curs de formació del professorat que va impartir al Museu de Belles Arts de València Sant Pius V, amb el títol «Desenvolupament de la creativitat plàstica a través de l'escriptura de textos».

Altres biografies sobre l'autora, les **podeu trobar en els webs següents:**

- Qui és qui. Cercador de les Lletres Catalanes: <http://cultura.gencat.net/>
- Diccionari d'autors i autores de Literatura Infantil i Juvenil en Català: <http://www.clijcat.cat>
- SOL Servicio de orientación de la lectura: <http://www.sol-e.com>

Bibliografia de l'autora

- *Una setmana tirant de rock* (Alfaguara/Voramar, 1998)
- *Marina* (Alfaguara/Voramar, 2001)
- *Et recorde, Amanda* (Alfaguara/Voramar, 2002)
- *Gènova, "cittá chius@"* (Alfaguara/Voramar, 2003)
- *L'últim vaixell* (Alfaguara/Voramar, 2004)
- *La màgia del temps* (Alfaguara/Voramar, 2005)
- *La fàbrica* (Alfaguara/Voramar, 2006)
- *Quan deixàvem de ser infants* (Barcanova, col·lecció «Càlam», 2005)
- *Roger lo Pelat* (Barcanova, 2006)
- *Anatomia d'un assassinat. El poder del ciment* (Perifèric Edicions, 2007)

Pròximes publicacions:

- *La mosca. Assetjament a les aules* (Perifèric Edicions)

Ressenya de *Llàgrimes sobre Bagdad*

Bagdad, primavera del 2003. Mentre els tambors de guerra amenacen la ciutat, l'Erfan, una nena de tretze anys, representa la seva darrera funció. «El llac dels cignes». La seva única preocupació és ballar, la seva il·lusió és arribar a ser la gran Pavlova iraquiana. Viu feliç amb la seva família, els pares, la Bibi i la seva germaneta petita, la Mawj, fins que un gran terrabastall canvia la seva confortable vida de soca-rel: la guerra esborra totes les seves il·lusions i la transporta a un altre món, ple de penúries, sense aigua, sense llum, on la prioritat és sobreviure.

L'Erfan aprendrà a subsistir en aquesta nova vida, fent pinya amb les restes de la seva família i amb els nous amics que trobarà pel camí, valorarà la importància de les petites coses i descobrirà l'amor. Malgrat tot, no perdrà mai l'esperança que algun dia el seu país retrobi la pau i ella pugui tornar a ballar.

Sobre la motivació d'escriure el llibre. Carta de l'autora

No sé com, ni per què, em va caure a les mans una notícia del diari La Presse, de Mont-real, del 13 de gener de 2003. El titular era aquest: «*En un clima de guerra, les nenes iraquianes s'inicien en la dansa*». «*Com en les altres escoles de dansa del món, les alumnes de l'escola de música i art de Bagdad preparen un espectacle de final d'any. La diferència és que elles no saben si la representació tindrà lloc enmig de bombes i míssils.*» La notícia explicava, a més, que ara només hi quedaven unes vint nenes i que, si les classes continuaven, era gràcies als esforços de la seva professora Zikra Minhaim.

Em va semblar increïble! Mai de la vida no m'havia plantejat que en aquella ciutat devastada per les bombes, en aquella ciutat que entrava cada dia al menjador de casa meva per la finestra del telenotícies, hi hagués existit la dansa. Allò em va fer reflexionar i em va dur a voler saber més sobre aquell país arrasat per la guerra i que en un altre temps havia estat el bressol de la civilització, on s'havia inventat l'escriptura, on va nàixer la bella Xahrazad.

Mentre cercava en llibres, en diaris i a Internet totes les notícies vingudes de l'Iraq, vaig ensopegar amb la vida quotidiana de la seva gent, amb les cases luxoses dels rics, amb les cases adossades i les urbanitzacions de la classe mitjana i amb suburbis densament poblats dels més pobres. Vaig observar com aquella guerra cruel havia fet retrocedir centenars d'anys un país que havia estat un dels més moderns del món àrab.

Com en totes les guerres, les dones i els infants són els més perjudicats, però en aquest cas concret la realitat era esfereïdora: havien passat de la dictadura de Saddam al caos de l'ocupació. Les dones patien cada dia una violència indiscriminada, havien perdut els drets bàsics de qualsevol persona, la desnutrició i les malalties amenaçaven els més petits.

I és exactament això el que he volgut plasmar en la novel·la: com una família, amb la qual ens podem identificar tots, ho perd tot i fa un viatge en el temps a l'Edat Mitjana, sense llum, sense aigua, sense menjar. He volgut que els nostres adolescents reflexionin i pensin que afortunats que són de viure en el Primer Món; i que, al mateix temps, s'identifiquin amb la protagonista i puguin sentir, ni que sigui una mica, el seu patiment. Que quan sentin a parlar de l'Iraq i de la guerra, quan els atemptats de cada dia entrin a sevas cases per la finestra de la televisió, pensin en l'Erfan, en la petita Mawj o en el Murtada, en els milers i milers de nens i nenes com ells que estan patint les malvestats d'aquesta guerra i la posterior postguerra, cruel i sagnant, que ha destruït tot un poble.

Gemma Pasqual i Escrivà

Segon Premi:

***Flairosa, la bruixa dels sabons*, de Carles Sala**

Biografia de l'autor

Carles Sala va néixer a Girona l'any 1974. Ha estudiat magisteri infantil i fins fa relativament poc es dedicava a la docència. Actualment, però, es dedica a l'artesanía i a l'escriptura d'històries per a infants.

En aquests moments està enllestint la publicació de la novel·la infantil ***Sóc com sóc***, dins la col·lecció «Sopa de Llibres» d'Editorial Barcanova. ***Sóc com sóc*** és una història sobre el respecte a la diferència, en què tots els personatges són animals. També és propera la publicació de dos contes seus en la revista *Cavall Fort*.

Aquest és el primer premi que guanya, tot i que enguany ha quedat finalista del Premi Carmesina i del Joan G. Junceda.

El seu interès per l'escriptura es deu, en bona part, a l'interès que sempre ha tingut per la llengua, com a instrument i com a tret d'identitat. De fet, diu que tot allò que implica un procés creatiu el motiva, però el llenguatge escrit és l'únic amb què se sent capaç d'expressar-se amb fermesa i convicció.

Amb paraules seves ens diu: «Escric concretament per als infants, perquè és l'àmbit on em sento més còmode. Em diverteix pensar que els lectors més petits es poden divertir amb el que escric, i normalment intento transmetre'ls alguna cosa en cada una de les històries.

Acostumo a utilitzar l'humor i la fantasia en els meus relats perquè fan que m'ho passi més bé mentre escric, però també perquè estic convençut que són dos elements essencials per engrescar els nens i nenes en la lectura.»

***Flairosa, la bruixa dels sabons*. Carta de l'autor**

Si hagués de definir Flairosa, la bruixa dels sabons en poques paraules, diria que és una novel·la d'aventures amb ingredients de literatura fantàstica i un clar rerefons ecologista.

Per fer més atractiva la lectura, hi ha importants dosis d'humor, i els fets s'esdevenen a un ritme trepidant.

Els personatges

La Flairosa és una bruixa molt peculiar que utilitza els seus sabons màgics per guarir tota mena de mals i solucionar les situacions més difícils. Té sabons com l'empebrat, que fa fora la son, el de xocolata, per al mareig, o fins i tot un que elimina la pudor de peus! A més, la Flairosa s'ha inventat un sistema de bombolles missatgeres que li facilita molt la feina, i quan es troba en una situació molt compromesa se li multipliquen tant els poders que fins i tot pot arribar a viatjar dins una d'aquestes bombolles!

En Nastapat és un bruixot brut i deixat com ell sol, descendent directe del baró de Nastapat. Com els altres membres de la nissaga, té el nas permanentment tapat i està carregat de males intencions. Viu en una barraca amb tres ratots enormes per mascotes: en Rotpudent, en Petpudent i la Llufa, i té una misteriosa arma secreta.

En Roc de can Xerrapeta és un nen de Vilafrondosa que no calla ni sota l'aigua, i que, sense voler-ho, es converteix en el còmplice del malvat Nastapat. Finalment, però, esdevé el fidel company de la Flairosa i l'heroi més petit de la novel·la.

Altres personatges de la història són els bessons de can Sonfort –en Clap i la Clapa–, i la Fina de can Xerrapeta –la mare d'en Roc.

L'aventura

Una tarda d'estiu, tres bombolles missatgeres avisen la Flairosa d'uns fets ben estranys que han passat a la vila. Es veu que, a la vora del riu, que darrerament fa un tuf gens habitual, alguna bèstia misteriosa ha clavat una queixalada a en Roc de can Xerrapeta i l'ha deixat estranyament absort; absort i sense badar boca! I això no és tot; aquella mateixa nit, la bruixa enxampa el nen al seu laboratori rampinyant-li el flairòmetre, el seu invent més preuat.

Seguint les passes d'en Roc, que s'enfila somnàmbul muntanya amunt, la Flairosa descobreix que el bruixot Nastapat ha tornat a la vila, i que és ell qui ha encantat el pobre nen per aconseguir tenir el flairòmetre. El bruixot necessita aquest aparell per aconseguir dur a terme la fórmula del pestum-pestum, un encanteri terrible extret d'un llibre molt antic (el Vademecum Pestorum) que contaminarà totes les aigües de la vall i li permetrà dur a terme el seu projecte: el projecte Vallpudenta.

Mentre estan en mans del malvat Nastapat, la Flairosa aconsegueix desfer en Roc de l'encanteri, i tots dos intenten, amb totes les seves forces, impedir que el bruixot se surti amb la seva. Però han d'anar amb molt de compte: l'arma secreta és tan perillosa que hi podrien deixar la pell!

Finalment, quan el darrer raig de lluna coincideix amb el primer raig de sol i tot sembla perdut, l'enginy i els poders de la Flairosa aconsegueixen impedir el fatal desenllaç. Gràcies a unes bombolles màgiques de mides descomunals, els rius, les fonts, els pous... i tota la vall estan salvats!

Carles Sala